

ude paa Landet; men jeg vil sige til de andre Partier, at de her bidrager til at ødelægge et tilsvarende Antal smaa Hjem i Byerne — og paa den Maade lykkes det ikke at forøge Tallet af smaa selvstændige Hjem. Dette er det Ansvar, de paatager sig ved Gennemførelsen af denne Lov, foruden at de i § 22 indfører en ganske ny Form for Beskatning af Næring. Der sidder i Øjeblikket en Næringslovskommission, men man venter ikke, til denne Kommission har tilendebragt sit Arbejde, man indfører her en ny Form for Beskatning, idet man indfører Afgift for Næringsbevis for Handel med Tobak. De tre Partier, der gennemfører dette Lovforslag, bærer Ansvaret for denne Lov og for de Konsekvenser, der følger af den. Fra mit Partis Side skal vi vide at medvirke til at give Publikum Oplysning om de Tendenser, som ligger i dette Lovforslag, og lægge Ansvaret paa dem, som gennemfører et Lovforslag med saadanne Konsekvenser i sig. Jeg maa anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme imod Lovforslaget.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg føler mig ikke fristet til at pille hele Tobaksforhandlingernes indviklede Væv op igen ved denne eneste Behandling her i Folketinget og drøfte alle de fundamentale Spørgsmaal, som er knyttet dertil; jeg skal kun til den ærede sidste Taler sige, at der har, saa vidt mig bekendt, aldrig foreligget et Skattelovforslag i Folketinget, som i den Grad som dette har været baseret paa Samarbejde mellem de vigtigste Faktorer indenfor det Erhverv, som det er Hensigten at beskattede. Fuldt kompetente Repræsentanter for Industrien, for Handelen og for Arbejderne har i Forbindelse med Statsmyndigheder gennem langvarige og omhyggelige Forhandlinger bragt dette Lovforslag til Veje, og der er tilvejebragt en Forstaaelse mellem dem om, hvorledes dets Bestemmelser skulde være. Det er vistnok eneste Gang, et Skattelovforslag er kommet hertil med en saa omhyggelig Forberedelse og med en saa forudsikret Indvilgelse og Bifald fra Hovedfaktorerne i det vedkommende Erhverv. Og naar den ærede sidste Taler talte om de mange selvstændige Hjem, man vil ødelægge, siger jeg dertil: man ødelægger ikke noget selvstændigt Hjem, man ødelægger ikke nogen lille Virksomhed. Man fordrer af de smaa Virksomheder, at de skal drives under betryggende hygiejniske og rumlige Forhold, og saaledes at der er Adgang for Kontrollen til at kontrollere dem. Naar man af fiskale Grunde er nødt

til at lægge saa tung en Byrde paa et Erhverv, som man her lægger paa Tobakserhvervet, gaar det nu en Gang ikke an ikke at have en tilstrækkelig fyldig, gennemgribende Kontrol, der kan sikre mod illoyal Konkurrence. Hvis man ikke har det, gør man grov Uret mod den loyale forretningsdrivende.

Til det ærede Medlem Hr. Rode skal jeg sige, at jeg forstaaer ikke, hvorfor han drager de strandede Forhandlinger, Handelsministeren har ført med Repræsentanter for Tobakserhvervet, ind i denne Forhandling, da de ikke har det mindste med den at gøre. Som det ærede Medlem vil vide fra Finansudvalget, har der jo været sluttet en Overenskomst af den Art, her var paatænkt, nemlig med Hensyn til Kaolinindustrien. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder derved, men det ærede Medlem vil kende det fra Finansudvalget, som jo har tiltraadt denne Overenskomst. Handelsministeren har bestræbt sig for om muligt at opnaa Overenskomst paa lignende Vilkaar med andre Erhverv, hvorved Arbejdsløsheden kunde formindskes og Statens finansielle Byrder i den Anledning ligeledes formindskes. Det er ikke lykkedes, og derfor har Handelsministeren absolut ikke kunnet komme hverken til Tobaksudvalget eller til Finansudvalget eller til Rigsdagen med noget saadant. Men naar det ærede Medlem mener, at der i dette skulde ligge en indirekte Indrømmelse af, at denne Lov ikke skulde kunne frembringe forøget Beskæftigelse, saa er det en fuldkommen Misforstaaelse. Den Forudsætning, under hvilken der forhandles med Handelsministeren og Tobakserhvervet, var, at der kunde sikres en yderligere Beskæftigelse udover den, som kan sikres ved nærværende Lovforslags Gennemførelse — en yderligere Beskæftigelse. Men i øvrigt har de to Ting absolut intet med hinanden at gøre.

Ordføreren (N. P. Jensen): Jeg skal kun knytte ganske enkelte Bemærkninger til, hvad den højtærede Finansminister har sagt. Jeg begynder med Spørgsmaalet om de selvstændige, smaa Hjem, som det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen mener, at vi skulde have været med til at ødelægge. Jeg kan ikke indrømme det, men jeg vil sige, at hvis vi overhovedet har været med til at ødelægge noget, er det i alt Fald de selvstændige, idet nemlig det, der højest kan være Tale om, er, at en Arbejder i Overensstemmelse med Lovens § 24 ikke kan faa Raamateriale fra en Fabrik og arbejde for vedkommende Fabrikant og levere den